

αφέλη τοις δόδοις. τὸ δὲ οὐτόπερ γε λιμόν εἶχεν αλότες, ὅτε Αἴγαρος μέντοι τοις δέσμοις πάνται παύεται. οὐδὲ τὸ τετοῦ τῆς έσω τοῦ πάθους διπλαῖς φέρεται. καὶ επειθύμουσι ρύμα τῆς εἰρήνης δέ τοις δὲ Αθηναῖς, αὖτε δέλλοντο αὐτοῖς, ὡς φυτεῖσαν διέπειν. Υπὸ τοῦ γε λιμοῦ] λιμάτην αὐτοὺς λέγει επειδὴ οὐτέ μέν εἰρήνη οὐδὲ εἰσήρχοντο εἰς τὴν Αττικὴν καὶ ἀπέτεφοντο δέ τοῦ παλαιοῦ χρεί σωσταλάσσειν. οὐδὲ δὲ πολέμοις ὄντος ἐφοβοῦσθαι εἰσελθεῖν εἰς τὴν Αττικὴν οὐδὲ ἀγοράσθαι ὃν εἶχεν. εἰς αὐτῷ δὲ τὸ εἴχεντον οὐτίας τοῦ πολέμου. εἰς Αττικῆς ἔργον οὐτανταί τοις περιφέρεις δέ τοῦ παλαιούτερον αὐτῷ, καὶ δέ τοῦ διάτητον πανταπαῖς χώραν ἔχειν τὴν γεωργικήν. εἰπός οὖν τοῖς Αθηναῖς επειδότοις αὐτοῖς, καθάπερ τὸ πάρα αὐτῷ γλῶγεωργεῖν. οὐδὲ τοῖς πολιορκίαν κατέστησαν αὐτοὺς οἱ Αθηναῖοι τὴν Νισαῖαν τεχθεῖστες.

C H R I S T. Γλιχρότερος [Αρναζόντες] Athenienses odio plusquam Vatiniano Megarenses (qui belli causa erat) prosecuti sunt, ac eō usque odiis tetederunt, ut decretū fecerint (quod Pericles ratum esse postea censuit, obtinuitque ut Thucydides in sua fine ξυγγραφῇ a. testatur) Quicunque Megarensis Athenas venisset, capitale crimen id ei futurum. Quo tempore Euclides habitu muliebri Athenas nihilominus ad Socratem ventitabat, & sapientiae fructum mortis periculo pacisci non dubitabat vir egregius: raro exemplo, neque ad hoc nostrum seculum pertinente, ut videre est apud A. Gellium cap. x. lib. vi. Aristophanes, ut gratia ineat à suis ciuibus inuehitur in ipsos Megarenses, qui eis pacem cupiebant vitandæ egestati, tamen propter Athenienses differebant. Rebetè autem ait ἔλευσος, quia comparat eos fatulisi. κανονιστοις, qui rectum diducentes, & ore adulantes omnia adpetunt, carnésque adrodunt: hoc enim est Αρναζόντες, quod apud Hippocratem Eretianus exponit τὸν ἀνωγάθον οὐτείστεν. Propterea putram notari in Vespis risum Megaricum, qui for-

tassis inde Αρναζόντες: nā qui miserè macentes sunt, nequeunt liberum cachinnum tollere, sed miserè renidēt, & risum (ut Prouerbiū fert Gallicum) edunt in ipsis gutturis faucibus moriturum. Sane Eupolis προστατίνοντες dixit, Nimis Megaricum putidum dicterium est. Quamquam alia est interpretatio, quāmque ego secutus verti macentes, quia Αρναζόντες est etiam ἔξιχνος & ἀτομέν extenuari & infirmari, secundum quod dixit Hippo- nax Αρκούνων λιμός, quod de carnositate intelligendum non puto, non enim fames vel esurito carnem generat, sed corpus potius attenuat, & carnis obesum pondus degrauat. Megarensium esurio satis nota qui propterea liberorum suorum erant αὐτοὶ ποτοδισταί. ut appareat ex Acharnensibus lepida & Satyrica Comici huius fabula, vbi & eorum improbitatem perficit, & Megaresem idiosismum imitatur non sine gratia & sale. Solebant enim Megarenses ex Attica victimum petere tum propter vicinum solum, tum quia exiguis, neque pascere firmus erat ipsis ager quem colerent: sed non licebat ex Attica commoditates quas vellēt educere, obstante bello & infestis ciuibus. Fortassis etiam famem innuit ad quam redacti sunt ab Atheniensibus, qui portum eorū Nisaeam miniverant. Quod autem hīc Scholastes γλιχρός intelligit miserum, melius puteā audū & λαζαργόν, & σωτίων διπλωματία. vel potius lentū: Nam sic Theophrastus lib. 2. Historiarum dixit γλιχρός: ut Demosthenes in oratione contra Aristocratem de ædificiis parvis, quæ lenta opera absoluuntur dixit, μηρά καὶ γλιχρά. Ad hunc vero sensum accommodandum est dictum de Tiberio Imperatore, Misericordum esse populum qui sub tam lentis maxillis esset. Sanè Latinum gliscere, inde originem trahere mihi videtur.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ

E πόλων ιδίων.

Ερ. Ο εἰδα.
Τρ. Εἰα μάλα.
Ερ. Ω εἰδα.
Τρ. Εἰα νὴ Δία.
Ερ. Ω εἰδα, ω εἰδα.
Χο. Μικρόν γε κινοῦμέν. Τρ. Οὐ δεινόν,
τοις μέρεσι τελεῖν, τοις δὲ αὐτοσφράζεις.
Χο. Πληνάς λήψεας ωργεῖσος.
Ερ. Εἰα νιᾶ.
Τρ. Εἰα ω.
Χο. Ως κακὸν εἰ τινές εἰσὶν σὺ ήμεν.
Τυεῖς μέρεσι οὐδὲ πιστώντες
τῆς εἰρήνης, απατήσαντες
Αλλ' εἰσ' οἰκαλύουσιν.

Σχόλια. Ω εἰδα.] ή αὔτοισαί αὐτοὶ αντιστροφὴ τῆς φράσεως δεῖ δροῦσι. τοις εἰσὶν οὐλακοὶ τάντις ὄμοια ἐκπίνοντες ἐν τισι τοῦ ἡγέτερους δέχεται ποδας τῷ ἀντέμετρῷ οὐτος. διπλή πολέμεισι αἱ αμφοτέρων οὐ ξεσθίπλαται. οὐτε

MER. Ο εἰδα.
TRY. Εἰα iterum.
MER. Ο εἰδα.
TRY. Εἰα περισσεμ.
MER. Ο εἰδα, ω εἰδα.
CH. At nos parum aut nil modemus. TRY.
F Quid?
Nempe trahunt hi, retrahunt illi.
CH. Vlsciscar vos Argini.
MER. Eia nunc.
TRY. Eia ω.
CH. Quale periculum adesse inimicos.
At vos amore isti pacis
Pregnanti gnae ducitis:
G Sed quidam forsitan obstant.

καὶ οὐ εἴτινες εἰσὶν ἐν ἡμῖν.] οὗτος εἰς ξερόν Εἰα κακὸν νοεῖ
ἐχοντες πορὸς τὴν εἰρήνην.

C H R I S T. Ως κακὸν] Ad Argiuos videtur referendum de quibus antea.